

at de som Følge af det fugtige Efteraar er særdeles lidt holdbare.

Indenrigsministeren (Rode): Af det ærede Medlems Udtalelse fremgaar det altsaa, at Sagen, som har staaet paa Ernæringsraadets Dagsorden for i Dag, er udgaaet. Ærede Medlemmer vil ogsaa deraf forstaa, at det ærede Medlem ikke har spurgt for selv at blive oplyst, men for at give mig Anledning til at udtale mig saaledes, at andre kunde høre det. Det ærede Medlem ved altsaa meget vel, at jeg har anmodet Ernæringsraadet om at fremsætte Forslag om, hvorledes den paagældende Ret i Kornloven skulde benyttes. Jeg har ved min Udtalelse tilkendegivet, at det er mit Ønske at benytte Retten i det Omfang, som de, der har med Kornlovens Administration at gøre, finder forsvarligt. Jeg venters altsaa paa et Forslag, men jeg sagde udtrykkelig, at naar det kom, vilde det blive fremmet efter dets Indhold. Jeg maa have Lov til at takke det ærede Medlem, fordi han har givet mig Anledning til at oplyse ham om Forhold, som var ham selv særdeles vel bekendte.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Jeg nødes til at oplyse, at det Punkt paa Dagsordenen var ikke forment saaledes, at det deraf fremgik, om det var en Forhandling eller en Beslutning eller en Udtalelse, der fra Ministerens Side ønskedes om netop dette særlige Forhold. Dagsordens Punkt var i det hele taget slet ikke omtalt i Mødet, saa jeg kunde ikke vide bestemt, hvad det netop var, det tog Sigte paa.

Jacob Christensen: Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) synes fremdeles at være veltilfreds med Bestemmelsen i Kornlovens § 11, skønt han erkender, at denne Paragrafs Udførelse har været en Skuffelse, og det maa den jo være, naar Resultatet er blevet daarligt. Jeg var glad ved Bestemmelsen den Gang, den kom frem i Lovforslaget, som det oprindeligt forelaa, fordi det var en Haandsrækning til de mindre Landbrugere; men efter at jeg har set, at den ikke svarer til sin Forudsætning i Retning af at skaffe det fornødne Kvantum frem, har jeg lært saa meget, at vi maa have en anden Bestemmelse næste Gang, vi skal have en Lov for at skaffe det nødvendige Kvantum Kartofler, medens det ærede Medlem fra Sæby mener, at vi skal blive ved

paa den Maade, som vi er begyndt ved Kornlovens § 11.

Det ærede Medlem mente, at min Interesse i denne Sag med Hensyn til at yde Tilskud fra Statens Side til Kartoffeldyrkerne indskrænkede sig til kun at omfatte de mindre Landbrugere. Det var af politiske Hensyn, at jeg havde stemt for dette Forslag. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem begrunder denne Opfattelse med. Da Kornloven var til Behandling, udtalte jeg mig tydeligt nok om den Sag, idet jeg sagde, at jeg fandt, at den Kornlov, vi havde tidligere, har været saa haard navnlig overfor de mindre Jordbrugere, at det var rimeligt, at man i den nye Kornlov søgte at raade Bod paa den Uret, man havde øvet mod disse. Det var det, jeg mente burde gennemføres i den Bestemmelse, som her er til Behandling, og som altsaa findes i Kornlovens § 11. Jeg kan derimod ikke erkende, at der er mindste Anledning til fra Statens Side at yde en lignende Godtgørelse til det store Landbrug, fordi det store Landbrugs Vilkaar under den tidligere Kornlov, Kornloven af 1916—17, var saa langt bedre end Vilkaarene for de mindre Landbrugere. Derfor har jeg stillet mig paa det Standpunkt, som jeg har, altsaa ikke af nogen som helst politisk Grund, men af Retfærdighedshensyn. Jeg staar nu og agter ogsaa fremtidig at staa paa det Standpunkt, at Producenter og Fabrikanter skal have en rimelig Fortjeneste, hvad enten det nu er Fodtøjsfabrikanter eller Landbrugere; men jeg er imod, at de skal have en ublu Avance. Ud fra et saadant Synspunkt maa man dog vistnok indrømme, at det store Landbrug har haft særdeles gunstige Kaar under Krigen. Det er der mange Beviser for, og det synes at godtgøre, at den Pris, disse Landmænd har oppebaaret for deres Varer, har været saa rundelig, at der ikke er nogen Grund til at føje en ekstra Præmiering til fra Statens Side, som ogsaa skulde gælde det store Landbrug.

Til det ærede Medlem fra Fredensborg (Moesgaard-Kjeldsen), det radikale Partis Ordfører, vil jeg sige, at jeg kan ikke erkende, at 9 Kr. pr. Tønde Kartofler, naar vi skal have dem fra Statens Lagre, staar i den nøjeste Forbindelse med den højtærede Ministers Udtalelser under Forhandlingerne om Kornloven. I alt Fald mener jeg, at det havde været rimeligt, om der fra Ernæringsraadets Side havde været noget Samarbejde med Kommunerne, saaledes at der blev noget mere Plan i Ordningen, end der har været. Der er ikke megen Mening i, at man f. Eks. i Kommuner, der ligger